

že něvim cestečky
do krajiny jeho.
Dala bych pozdravit
na stokrát mileho.

1) Ja cestečky něvim,
chodničkem nepřijdu,
mily, mocny Bože,
koho se ptač budu.

Červene pentličky,
na co ja vas važu,
můj mily daleko,
po kym ja mu zkažu?

Zkažu mu ja, zkažu,
po malym posličku,
že mě němiloval,
jene na chvilečku.

1097. *Podobné tresti*

Od Příbora

Ně - za - choď, slu - ne - čko, ně - za - choď mi e - šče, e - šče
je můj mi - ly na da - le - kej ce - stě.

Nězachoď, slunečko,
nězachoď mi ešče,
ešče je můj mily
na dalekej cestě.

Štiry koně brane,
sedlo malovane:
Vysedni, synečku,
vysedni si na ně.

Padaj, ty rosičko,
na můj rozmarijan,
jak mi on urostě,
milemu ho podam.

Dyby ja věděla,
na kerej jdě straně,
poslala by ja mu
štyry koně brane.

Slunečko zachodi
za les javorovy
a rosička pada
na stromek višňovy.

1098. *Jiný dálejšek:*

a) Na dalekej cestě
něpřichodi bliže;
kemu ja mam chystaf
ty červene růže?

uviju mu věnec
z té červene růže.

Tříkrát do večera,
tříkrát do půlnoci,
přec by se vyspaly
moje černé oči.

b) Je-li on daleko,
šak je iný bliže;

c) Ne tak na daleké,
jak se nekemu zdá,
ješče bych tam došla
tříkrát do večera.

1099. *Jiné čtení a pěni*

Z Uhřic od Žarošic

Sviť, mě - sí-čku, ja-sně, ne - za - chá-zej je - šče, je - šče je má mi-lá na da - le - ké ce - stě.

Sviť, měsíčku, jasně,
nezacházej ješče,
ješče je má milá
na daleké cestě.

Na daleké cestě
mezi dolinama,
žádný člověk neví,
jak je mezi nama.

Mezi nama dvóma
láska nejstálejší,
a ta má trvati
do smrti nejdelší.

591. **VĚNEČEK**

1100.

Ze-le-ný ví-ne-ček na hla-vě pro-kve-tá, vo-la - čí sy - ne - ček o - de mňa ho py - tá.